

[Aksel Larsen.]

gende Lovforslag, under Debat. Men der findes saadanne Metoder i Forretningsordenen, og hvis man formener mig paa anden Maade at udtale mig om disse Spørgsmaal, maa jeg tage dem i Brug.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem bør ikke fremsætte Trusler. Det ærede Medlem kan vel periferisk omtale disse Ting, men det ærede Medlem maa i Hovedtrækkene holde sig til de foreliggende Lovforslag.

Aksel Larsen: Det under Statspolitiet henhørende politiske Politi har, efter hvad vi er i Stand til at føre Bevis for, anvendt de til dette Politis Raadighed staaende Pengemidler til at betale Folk af den Type, jeg omtalte før, som har begaaet Indbrud i Foreningers Kontorer, der bortfjernet, direkte stjaalet Dokumenter og afleveret dem til Politiet, endvidere Personer, som har givet Politiet falske Oplysninger om Forekomster ved Møder, som har forsøgt forud for Møder og Demonstrationer til formentlige Deltagere i disse at sælge Vaaben og paa alle Maader saaledes stræber efter, at der skal ske noget. Det er den Slags Personer, vi kalder Provokatører.

Saadan er den Gren af Statspolitiet. Nu kommer Regeringen og foreslaar, at alt Politi skal lægges ind under Staten, under Justitsministeren. Det maa være paa sin Plads at forlange en Redegørelse for, hvordan de skiftende Justitsministre har forvaltet deres Pund med Hensyn til Statspolitiet og med Hensyn til den Del af Statspolitiet, som hedder det politiske Politi. Det er en kendt Sag — jeg beklager meget, hvis Justitsministeren ikke kender den og altsaa er uvidende om vigtige Ting inden for hans eget Embedsomraade —, at adskillige overordnede Politimænd og Kriminalbetjente, i hvert Fald her i København, er overbeviste Nazister. Hvorvidt de er Medlemmer af det nationalsocialistiske Parti, ved jeg ikke, men jeg ved, at de ganske uhindret kan hyldede nazistiske Anskuelser, og at det ved bestemte Lejligheder har vist sig, at de stod i intim Forbindelse ikke alene med danske Nazister, men ogsaa med Repræsentanter for den tyske Nazisme.

Jeg tænker her særlig paa det saakaldte

Tilfælde Kuhlman-Vogel, hvor danske eller tyske Nazister, i hvert Fald danske Nazister med intim Forbindelse i Tyskland, foretog regulær Kidnapping paa aaben Gade af en Emigrant og forsøgte at arrestere ham, som det hedder, med det øjensynlige Formaal at sende ham til Tyskland. Det mislykkedes, fordi han undløb, men de Kriminalbetjente, som har haft med denne Sag at gøre, har ikke i deres Rapporter nævnt et eneste Ord om, i hvilken Tilstand de forefandt denne Emigrant, hvad der var passeret, eller at Carlis Hansen og Danner havde med det at gøre, ikke med et eneste Ord er dette nævnt i Rapporterne, og det beviser vel bedre end noget, at det politiske Politi, som er underlagt Justitsministeren, har direkte Forbindelse med saadanne Elementer. Dette er virkelig noget, som i høj Grad er bestemmende for vor Stilling til et Forslag, der tilsigter at lægge yderligere Politi ind under Statspolitiet, ind under Justitsministeren.

Det ærede Medlem Hr. Axel Dam bebrejdede Politiet, at det engang havde lagt en Fælde for Cyklister, hvilket havde ramt ham personligt. Jeg finder, det er betydelig mere alvorligt, naar Statspolitiet, som maa antages at være Justitsministerens Forbillede for et kommende Enhedspoliti under Justitsministerens Overhøjhed, lægger Fælder for Mennesker og ikke nøjes med at lægge Fælder for Mennesker, men arbejder sammen med Personer og Individier, hvis hele Virksomhed synes at gaa mere ud paa at fremkalde Forbrydelser end at være med til at forebygge.

Justitsministeren har i en Afbrydelse sagt, at han nok læser Artiklerne i „Arbejderbladet“, men ikke tror paa dem. Jeg gentager, at det havde været Justitsministerens Sag at undersøge, hvorvidt de rejste Beskyldninger var rigtige. Det er ikke Spørgsmaal, der kan afgøres med Justitsministerens private Vilje til at tro eller ikke at tro. Dernæst er der jo Andreas Hansens Erklæring, som ikke er til at komme uden om, fordi den er billiget af Justitsministeren, en Erklæring, som giver Andreas Hansen Grundlag til at hæve en Sag; fordi der i Erklæringen udtrykkelig staar, at man tvivler ikke paa, at Ansvar for Andreas Hansens Handlinger maa lægges højere oppe. Justitsministeren kan ikke